

CARTELLISME O CARTELLERIA

Introducció

Per poder comprendre els cartells dels anys 50 i 60, hem d'anar uns quants anys enrere en la història...

Tenint en compte que tota aquesta història del disseny va poder partir des de la creació de la impremta al 1440, són molt anys per evolucionar i fer canvis. Així que el primer cartell oficial que es va fer a l'època Gutenberg, qui va inventar la impremta, va ser al 1447, el qual va estar firmat per William Caxton, el primer impressor en cartellisme d'Anglaterra.

I a poc a poc es van anar fent més i més coneguts, sobretot quan va arribar la revolució industrial, ja que a causa de les grans necessitats comunicatives en aquell moment, van veure que el cartellisme era una manera molt efectiva per transmetre un missatge de manera clara i directa. Fins aquell moment, els cartells eren en blanc i negre, però al 1798, amb la invenció de la litografia, es van poder fer a color. Gràcies a això, el cartellisme va poder créixer moltíssim, ja que la seva producció era molt més ràpida i barata, fet que va afavorir molt a Jules Chéret, ja que amb la litografia es podien imprimir amb color amb molta més qualitat.

Jules Chéret

Chéret és considerat "el pare del cartell modern" i té una notable influència que es veu reflectida als cartells dels anys 50 i 60 a Espanya, ell va ser qui va implementar la tècnica dels 3 colors i qui va publicar el primer disseny litogràfic. Durant un temps ell va començar a treballar a Londres, on il·lustrava catàlegs i cobertes de llibres i aquí va ser on es va fer molt famós, ja que va contactar amb Eugene Rimmel, en aquell moment fabricant de perfums, i va treballar amb ell dissenyant-li els cartells. Llavors un cop ja tenia un nivell bastant alt, on tenia el seu taller personal a París, va poder evolucionar encara més, fent-se més famós, ja que a mitjans del segle XIX, els cartells publicitaris eren molt sobris, sense color, li donaven molta importància a la tipografia... Llavors Chéret va revolucionar tot el sector aportant la seva millora a color, fent així els cartells molt més atractius, però no només això, sinó que també va influenciar molt la seva manera de plasmar les dones d'una manera eròtica,

atractiva, per així cridar més l'atenció al públic, sent així, el primer en utilitzar la dona en l'àmbit comercial per així atraure més al públic.

A partir d'aquí hi van anar sorgint nous artistes, amb noves tècniques i dissenys, com Toulouse-Lautrec, qui va crear el seu propi estil dissenyant cartells per a espectacles prescindint d'alguns elements per així afegir més imatges i textos, incorporant també l'ús de la línia fina, entre altres.

A principis de la 1 Guerra Mundial al 1914, el cartell va començar a utilitzar-se per fins polítics i socials. Quan aquesta va acabar, el disseny gràfic va evolucionar i es van començar a incorporar formes geomètriques combinades amb tipografies de pal (palo seco).

Finalment arriben els anys 50, considerats com els anys de l'època daurada de la comèdia cinematogràfica espanyola, ja que donada la crisi del moment, utilitzaven la comèdia en el cine per criticar la societat en aquell moment, un clar exemple, la pel·lícula de "Bienvenido, Mr. Marshall", pel·lícula que va triomfar moltíssim, però que si no hagués estat amb el punt de comèdia i s'hagués fet de drama, s'hauria vist molt diferent. Per aquest motiu, hi va haver una gran quantitat de cartells cinematogràfics patrocinant les pel·lícules de comèdia. D'aquesta manera van fer ús de la censura, on no podien parlar negativament de la societat, però sí que ho podien fer des d'una perspectiva còmica, per la qual cosa van patrocinar-ho amb els cartells fent la propaganda de les pel·lícules.

Alguns cartells del cine de la comèdia:

Amb els anys 50 arriba el minimalisme. Millora molt el disseny gràfic i els cartells es tornen més minimalistes i amb la seva composició i simplicitat la gent comença a fixar-hi encara més.

El color era subtil i suau, acostumaven a utilitzar la tipografia Sans Serif, afegint-li així un toc elegant. Amb els cartells minimalistes es buscava que fossin coherents i explícits.

El cartell oficial més antic d'Espanya està datat al 1737, es va tractar d'un cartell taurí patrocinant les corregudes de bous.

➤ A partir del s.XIX

- Els cartells estaven destinats a un fi comercial i polític, van començar a créixer moltíssim amb les diferents tècniques d'impressió.
- Artísticament, destaquen obres de Ramón Casas, influenciat per Toulouse Lautrec
- Utilitzaven imatges grans que tenien un missatge clar i contundent

- Al poc temps ja es podien veure per tots els carrers, van passar de cartells en blanc i negre amb molt text, a cartells amb molt color i simbologia
- Eren considerats un art i a partir d'aquí van començar a fer les primeres exposicions
- A la propaganda política, destacaven figures grans pintades